

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617010794
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4617010794.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Vanka, v trestnej veci proti obžalovanému B. V., pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného B. V. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 04.12.2019, sp. zn. 3T/50/2017, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 27.02.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného B. V. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný B. V. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:
s podvodným úmyslom ponúkol poškodenej Q. X. na predaj osobné motorové vozidlo zn. Škoda Superb striebornej farby za celkovú sumu 3600 eur, ktoré sa poškodenej rozhodla kúpiť, začiatkom mesiaca december 2014 v obci K. O. pred miestnou poštou obžalovaný prevzal osobne od poškodenej finančnú zálohu v sume 1000 eur na kúpu motorového vozidla pre poškodenej a následne dňa 31. 12. 2014 obdržal od poškodenej prostredníctvom mBank na číslo účtu W sumu 500 eur, v dohodnutej lehote vozidlo poškodenej nedodal ani nemal možnosť dodať, pretože týmto nedisponoval, s poškodenej prestal komunikovať, otázkam ohľadne zadováženia motorového vozidla sa vyhýbal, týmto konaním uviedol poškodenej Q. X. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. O. č. XXX do omylu v otázke dodania vozidla a spôsobil jej škodu vo výške 1500 eur.

Podľa § 44 Trestného zákona bolo upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože spoločný a úhrnný trest odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 27.01.2016, sp.zn. 1T/149/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 12.07.2016, sp. zn. 1To/39/2016 v trvaní 6 rokov považuje súd I. stupňa na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej škodu vo výške 1000 eur.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej 15-dňovej lehote odo dňa jeho oznámenia, podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu a namietol v ňom skutkové zistenia súdu I. stupňa s tým, že poukázal na dôkazy, ktoré sa vyskytli v priebehu konania, preukazujúce skutočnosť, že mal v úmysle v čase, keď od poškodenej obdržal časť finančných prostriedkov, tejto vozidlo zaobstaráť. Vozidlo jej na Slovensko skutočne doviezol, poškodenej si ho nechcela prevziať, pretože nemala dostatok finančných prostriedkov. Poukázal na to, že medzi ním a poškodenej bola uzatvorená ústnou formou príkazná zmluva podľa § 724 Občianskeho zákonníka s tým, že obsahom tejto zmluvy nebola dohoda o termíne, kedy má auto poškodenej dodať. Z priamych dôkazov len výpoveď poškodenej ho má usvedčovať zo spáchania skutku, tvrdenia poškodenej však vyvracajú výpovede svedkov a to Q. E., P.

V. a predovšetkým čestné prehlásenia B. W. ako aj komunikácia medzi ním a poškodenou. Poukázal na to, že auto skutočne doviezol na Slovensko v decembri 2014 a až do augusta 2016 ho mal doma, pričom ho následne predal B. W., išlo o Škodu Superb striebornej farby. Auto si mala prezrieť v meste Piešťany s tým, že po Vianociach jej auto privezie do I.. Toto vo svojej výpovedi potvrdil svedok E.. Auto doviezol 07.01.2015 do I., s poškodenou sa však nestretol z dôvodu jej hospitalizácie. Napriek tomu, že poškodená vedela, že auto pre ňu doviezol, napísala mu, že jej má peniaze vrátiť a auto si nechať. Je teda zrejmé, že poškodená pri svojej svedeckej výpovedi, nehovorila pravdu. Záloha, ktorú dostal od poškodenej mu slúžila ako časť nákladov na kúpu auta. Na základe vykonaného dokazovania nie je možné urobiť jednoznačný záver, že nemal v úmysle poškodenej auto doviesť, už pri prebratí zálohy na kúpu auta, absentuje predovšetkým subjektívna stránka trestného činu a nie sú teda splnené obligatórne znaky trestného činu podvodu. Bolo preukázané, že medzi ním a poškodenou vznikol súkromnoprávny vzťah a poškodená sa mala možnosť obrátiť so svojím nárokom na civilný súd. Poukázal na princíp ultima ratio. Vytkol súdu I. stupňa, že zdôvodnenie napadnutého rozsudku je v rozpore s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku a skutočnosť, že súd I. stupňa postupoval pri vyhodnotení dôkazov v rozpore so zásadou in dubio pro reo. Dôkazy, ktoré vykonal súd I. stupňa, nepreukazujú jeho vinu bez akýchkoľvek pochybností.

Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ alebo písmeno c/ Trestného poriadku, vec vrátiť súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie alebo podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch odvolania obžalovaného a predložil súdu čestné prehlásenie podpísané osobou B. W., existenciu ktorého deklaroval už v konaní pred súdom I. stupňa. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne oslobodiť obžalovaného spod obžaloby.

Krajský súd tento listinný dôkaz na verejnom zasadnutí vykonal jeho prečítaním podľa § 269 Trestného poriadku.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí k dôvodom odvolania nič nedoplnil, na otázky senátu uviedol, že živil sa dovozom a predajom áut, ročne priviezol plno áut a aj z obžaloby vyplýva, že je vlastníkom 29 áut, ktoré sú blokované exekúciou.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny, v celom rozsahu sa stotožňuje s právnymi úvahami súdu I. stupňa a preto považuje odvolanie obžalovaného za nedôvodné a toto navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania v otázke viny a pri ukladaní trestu.

Krajský súd, rovnako ako súd I. stupňa, mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výroku napadnutého rozsudku. Medzi konaním obžalovaného a vzniknutým

následkom existuje príčinná súvislosť. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, poukazujúc pri tom na vyhodnotenie dôkazov súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, v ktorom sa súd I. stupňa vysporiadal s dôkazmi, na základe ktorých mal zavinenie obžalovaného za preukázané. Taktiež sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného. Svoje úvahy súd I. stupňa správne založil na výpovediach svedkov a to predovšetkým poškodenej Q. X., ktorá popísala konanie obžalovaného v podstate totožným spôsobom tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, v jej výpovediach nie sú podstatné rozpory a vierohodnosť výpovedí poškodenej je potvrdená aj vzájomnou komunikáciou, prepis ktorej sa nachádza v spisovom materiáli medzi obžalovaným a samotnou poškodenou. Je potrebné uviesť, že obsah tejto komunikácie je práve v rozpore s výpoveďou a obhajobou obžalovaného, keď tento tvrdil, že ešte dňa 20.12.2014 poškodená privezené vozidlo videla, vozidlo jej nemohol druhýkrát doviest', pretože mu neposkytla osobné údaje a nemohol spraviť tzv. originalitu, hoci tieto skutočnosti nezodpovedajú obsahu komunikácie medzi ním a poškodenou, z ktorej vyplýva, že až dňa 30.12.2014 poškodenej oznámil, aké konkrétne vozidlo dal na tzv. Bazoš, podľa jeho tvrdenia, vozidlo malo aj originalitu aj STK, vozidlo popísal, pričom poškodená mu uviedla, že vozidlo si berie, pretože sa jej páči. Tvrdenia obžalovaného o tzv. originalite vozidla sú v rozpore s obsahom komunikácie a tvrdenie svedka E., že za poškodenou bol s obžalovaným aj druhýkrát v meste I., nezodpovedá taktiež obsahu komunikácie obžalovaného s poškodenou, podľa ktorej sa poškodená dožadovala stretnutia s obžalovaným. Napriek tvrdeniu obžalovaného, že auto jej nemohol druhýkrát doviest', pretože nemalo originalitu, v dôsledku nedodania údajov poškodenou, v dôvodoch svojho odvolania tvrdil, že 07.01.2015 jej auto do I. doviezol, avšak svedok E. tvrdil vo svojej výpovedi, že v meste I. bol druhýkrát na aute Škoda Superb bielej farby, teda nie na vozidle, ktoré mal obžalovaný pripravené pre poškodenú. Vierohodnosť výpovede obžalovaného taktiež výrazne spochybňuje skutočnosť, že o dovoze konkrétneho vozidla pre poškodenú v mesiaci december 2014 neexistuje žiadna písomná dokumentácia a to ani o kúpe vozidla obžalovaným v Moste pri Prahe, kde mal byť so svedkom Q. E. a to ani o kúpe vozidla, ktoré popísal obžalovaný v komunikácii s poškodenou. Skutočnosť, že takéto vozidlo sa nachádzalo na internetovom obchode s názvom Bazoš, ešte nepreukazuje tvrdenia obžalovaného, že toto konkrétne vozidlo bolo zabezpečené obžalovaným pre poškodenú. Taktiež z komunikácie poškodenej s obžalovaným vyplýva, že táto sa snažila o stretnutie s obžalovaným, avšak toto sa jej nedarilo a aj tvrdenie poškodenej, že obžalovaný jej vysvetlil skutočnosť, že nemohol prísť, pretože ho zdržala policajná hliadka v V., avšak obžalovaný toto vo svojej výpovedi v prípravnom konaní poprel. Tieto všetky skutočnosti vo svojom súhrne odôvodňujú záver o vierohodnosti výpovede poškodenej a výrazným spôsobom spochybňujú vierohodnosť výpovede obžalovaného. Obžalovaný predložil na verejnom zasadnutí čestné prehlásenie osoby menom B. W., podľa obsahu ktorého si tento v mesiaci august 2016 od obžalovaného kúpil motorové vozidlo Škoda Superb striebornej farby, rok výroby 2004 1,9 TDI, nepotvrďuje bez ďalšieho tvrdenia obžalovaného, že tejto osobe predal práve to vozidlo z dôvodu, že si ho poškodená nechcela prevziať navyše (o existencii tohto vozidla existuje navyše dôvodné pochybnosti, vzhľadom na vyššie uvedené), keď ako sám uviedol, bežne obchodoval s ojazdenými motorovými vozidlami a navyše ani nepotvrďuje tú skutočnosť, že išlo o totožné motorové vozidlo, aké popísal obžalovaný v obsahu komunikácie s poškodenou dňa 30.12.2014.

Správne preto výpovede poškodenej súd I. stupňa vyhodnotil ako vierohodné a ktorú výpovede správne považoval za výpovede, ktoré neboli inými dôkazmi, okrem výpovede obžalovaného, spochybnené ani vyvrátené, naopak korešpondujú s obsahom vzájomnej komunikácie a táto skutočnosť vyvracia aj tvrdenia vo výpovediach svedka E. a svedkyne V., výpovede ktorých aj súd I. stupňa vyhodnotil ako nevierohodné z dôvodov uvedených v dôvodoch napadnutého rozsudku. Preto aj podľa názoru krajského súdu z týchto dôkazov vo svojom súhrne, pričom ide o dôkazy priame, možno vyvodit' jediný logický záver, že skutok sa stal a zavinenie obžalovaného na spáchaní skutku je bez dôvodných pochybností preukázané.

Súd I. stupňa nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako zločin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona a to z dôvodov uvedených v právnej vete napadnutého rozsudku.

Po preskúmaní výroku o treste krajský súd poukazuje na správne úvahy súdu I. stupňa, podľa ktorých trest uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 27.01.2016, sp. zn. 1T/149/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 12.07.2016, sp. zn. 1To/39/2016, ktorý bol obžalovanému uložený pre zločin podvodu a to v trvaní 6 rokov ako trest spoločný, ktorý si toho času obžalovaný vykonáva, vzhľadom na to, že za teraz prejednávaný zločin podvodu mu možno uložit' trest odňatia slobody až dva roky, prichádza do úvahy ukladanie trestu súhrnného, pretože sú

splnené podmienky ustanovenia § 42 odsek 1 Trestného zákona, je trestom na dostatočným na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a. Preto postup súdu I. stupňa podľa § 44 odsek Trestného zákona o upustení od uloženia súhrnného trestu obžalovanému aj krajský súd považoval za zákonný a primeraný.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine alebo výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.